

- b) turi būti konkrečiai paaiškintas palūkanų už pavėluotus mokėjimus normos tikslinimo mechanizmas ar bent daroma nuoroda į nacionalinės teisės normas, kuriose reglamentuojamas palūkanų už pavėluotus mokėjimus normos tikslinimas (BGB 247 straipsnis ir 288 straipsnio 1 dalies antras sakinyss)?
2. Ar Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies r punktas turi būti aiškinamas taip, jog kredito sutartyje būtina nurodyti konkretų, vartotojui suprantamą išankstinio paskolos grąžinimo atveju mokėtinos išankstinio grąžinimo kompensacijos apskaičiavimo metodą, kad vartotojas galėtų bent apytikriai apskaičiuoti kompensacijos, kurią privalės sumokėti nutraukdamas sutartį anksčiau nustatyto termino, dydį?
3. Ar Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies s punktas turi būti aiškinamas taip, kad kredito sutartyje:
- a) taip pat turi būti nurodomos nacionalinėje teisėje reglamentuojamos kredito sutarties šalių teisės nutraukti sutartį, visų pirma paskolos gavėjo teisė nutraukti sutartį dėl svarbios priežasties pagal BGB 314 straipsnį terminuotų paskolos sutarčių atveju;
- b) visais kredito sutarties šalių teisės nutraukti sutartį atvejais turi būti nurodyti teisės nutraukti sutartį įgyvendinimui taikomi reikalavimai – išankstinio pranešimo laikotarpis ir pranešimo forma?

(¹) OL L 133, 2008, p. 66.

**2020 m. sausio 27 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje AQ, BO, CP / Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della
Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia**

(Byla C-40/20)

(2020/C 161/37)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: AQ, BO, CP

Kitos apeliacinio proceso šalys: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar pagal Direktyvoje 1999/70/EB (Tarybos direktyva dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotą sutartį; toliau – direktyva) (¹) nurodyto Bendrojo susitarimo 5 punktą „Piktnaudžiavimo prevencijos priemonės“, skaitomą kartu su 6 ir 7 konstatuojamosiomis dalimis ir su šio susitarimo 4 punktu („Nediskriminavimo principas“), taip pat atsižvelgiant į [Europos Sąjungos] teisės lygiavertiškumo, veiksmingumo ir veiksmingo poveikio principus, yra draudžiamos nacionalinės teisės normos, būtent – 1. 240/2010 (Įstatymas Nr. 240/2010) 24 straipsnio 3 dalies a punktas ir 22 straipsnio 9 dalis, kuriomis universitetams leidžiama be kiekybinių apribojimų sudaryti trejų metų (su galimybe pratęsti dar dvejiems metams) terminuotą sutartį su tyrėjais, nereikalaujant, kad sutarties sudarymas ir pratęsimas būtų grindžiamas objektyvia priežastimi, siejama su laikiniais arba išimtiniais universiteto poreikiais, ir kuriomis numatoma, kad vienintelis apribojimas nustatant pakartotinius terminuotus darbo santykius su tuo pačiu asmeniu yra trukmė, kuri negali viršyti 12 metų, net jei nedirbta nepertraukiamai?
- 2) Ar pagal minėtą Bendrojo susitarimo 5 punktą, skaitomą kartu su direktyvos 6 ir 7 konstatuojamosiomis dalimis ir su minėtu šio susitarimo 4 punktu, taip pat atsižvelgiant į [Europos Sąjungos] teisės veiksmingumą, yra draudžiamos nacionalinės teisės normos (būtent – 1. 240/2010 24 straipsnis ir 29 straipsnio 1 dalis) tais atvejais, kai universitetams suteikiama galimybė įdarbinti tyrėjus tik pagal terminuotą sutartį, nereikalaujant priimti atitinkamo sprendimo dėl laikinų arba išimtinių poreikių egzistavimo ir nenustatant jokių apribojimų, paeiliui sudarant galimai neapibrėžto skaičiaus terminuotą sutartį esant įprastiems šių universitetų mokymo ir mokslinių tyrimų poreikiams?

- 3) Ar pagal to paties Bendrojo susitarimo 4 punktą yra draudžiama nacionalinės teisės norma, t. y. D.lgs. 75/2017 (Įstatyminis dekretas Nr. 75/2017) (kaip jis aiškinamas minėtame *circolare ministeriale n. 3/2017* (Ministro įsakymas Nr. 3/2017)) 20 straipsnio 1 dalis, kuria, nors pripažįstama galimybė stabilizuoti viešųjų mokslinių tyrimų įstaigose pagal terminuotas sutartis dirbančių tyrėjų padėtį (tačiau tik jei iki 2017 m. gruodžio 31 d. jie išdirbo bent trejus metus), pagal terminuotas sutartis dirbantiems universiteto tyrėjams šia galimybe pasinaudoti neleidžiama tik dėl to, kad D.lgs. 75/2017 22 straipsnio 16 dalimi darbo santykiams, nors jie pagal įstatymą grindžiami darbo sutartimi, taikomos „viešosios teisės normos“, nepaisant to, kad pagal 1. 240/2010 22 straipsnio 9 dalį ta pati maksimalios trukmės taisyklė taikoma tiek mokslinių tyrimų įstaigų, tiek universitetų tyrėjams, kurie pagal paskesniame 24 straipsnyje nurodytas sutartis arba pagal tame pačiame 22 straipsnyje nurodytas mokslinių tyrimų užduotis gali nustatyti terminuotus darbo santykius su universitetais ir su mokslinių tyrimų įstaigomis?
- 4) Ar atsižvelgiant į minėtą Bendrąjį susitarimą pagal lygiavertiškumo ir veiksmingumo bei ES teisės veiksmingo poveikio principus ir pagal jo 4 punkte įtvirtintą nediskriminavimo principą yra draudžiamos nacionalinės teisės normos (1. 240/2010 24 straipsnio 3 dalies a punktas ir D.lgs. 81/2015 (Įstatyminis dekretas Nr. 81/2015) 29 straipsnio 2 dalies d punktas ir 4 dalis), kuriomis, nors ir numatytos visiems viešojo ir privačiojo sektoriaus darbuotojams taikomos taisyklės, paskutinį kartą įtrauktos į tą patį *decreto n. 81*, kuriuo (nuo 2018 m.) nustatytas 24 mėnesių (įskaitant bet kokią pratęsimą ir atnaujinimą) terminuotų darbo santykių maksimalios trukmės apribojimas ir reikalaujama, kad tokio tipo darbo santykiai viešojo administravimo institucijose būtų nustatomi atsižvelgiant į „laikinus ir išimtinis poreikius“, universitetams leidžiama įdarbinti tyrėjus pagal trejų metų terminuotas sutartis, kurios gali būti pratęsimos dar dvejiems metams, jei per tuos trejus metus vykdyta mokslinių tyrimų ir mokymo veikla įvertinta teigiamai, nereikalaujant, nei kad pirmosios sutarties sudarymas, nei kad jos pratęsimas būtų grindžiamas tokiais universiteto laikiniais ar išimtiniais poreikiais, taip pat pasibaigus penkeriems metams numatant galimybę su tuo pačiu arba su kitais asmenimis sudaryti dar vieną tokio paties tipo terminuotą sutartį siekiant patenkinti tuos pačius mokymo ir mokslinių tyrimų poreikius, kaip ir ankstesne sutartimi?
- 5) Ar pagal minėto Bendrojo susitarimo 5 punktą, taip pat atsižvelgiant į veiksmingumo ir lygiavertiškumo principus ir pirmiau minėtą 4 punktą, yra draudžiamos nacionalinės teisės normos (D.lgs. 81/2015 29 straipsnio 2 dalies d punktas ir 4 dalis ir D.lgs. 165/2001 (Įstatyminis dekretas Nr. 165/2001) 36 straipsnio 2 ir 5 dalys), kuriomis neleidžiama universitetų tyrėjams, įdarbintiems pagal trejų metų terminuotas sutartis, kurios gali būti pratęsimos dar dvejiems metams (kaip numatyta minėtame 1. 240/2010 24 straipsnio 3 dalies a punkte), vėliau įsidarbinti pagal neterminuotas sutartis, Italijos vidaus teisės sistemoje nenumatant kitų tinkamų priemonių užkirsti kelią piktnaudžiavimui universitetuose paeiliui nustatant terminuotas darbo santykius ir už tai nubausti?

(¹) 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, 1999, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368).

**2020 m. sausio 27 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) / PC, RE**

(Byla C-44/20)

(2020/C 161/38)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Kitos apeliacinio proceso šalys: PC, RE